

Οἱ κάτοικοι ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἔξοπλίζουν γαλέραν (ἄρθρ. 11). ἀπαγορεύεται νὰ ἔλθῃ καὶ κατοικήσῃ ἐν τῇ νήσῳ οἰονδήποτε πρόσωπον ἐκ τῶν τριῶν ἄλλων γειτονικῶν νήσων καὶ τῶν περιφερειῶν των, ἀνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου (ἄρθρ. 16).

204

1685. Συνοδικὴ ἀπόφασις πΚ.

δἰ ἡς ἀπηγγέλθη διαζύγιον συζύγων συνδεομένων δἰ ἀδελφοποιίας, μνημ. ἐν 249, σ. 290 σημ. 3.

205

1687. Προνόμια τῶν Δερβενοχωρίων (Κούντουρα, Βίλια, Περαχώρα, Μπίσια, Μάζι, Μέγαρα καὶ Ἐξαμίλια),
ἐν 25a.

«... Αὐτὰ τὰ χωρία ἔλαβαν τὰ προνόμια ἀπὸ τοὺς τούρκους εἰς τὸν 1677 (γρ. 1687) ὅταν οἱ Βενέτικοι ἐπῆραν τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τοὺς τούρκους. Τὰ χωρία αὐτὰ ἐστάθησαν εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν τούρκων εἰς τὴν Θήβαν καὶ ἔλαβαν ἀπὸ τὴν Πόρταν τὴν ὁθωμανικὴν αὐτὰ τὰ προνόμια : νὰ εἶναι φύλακες τοῦ δρόμου, νὰ ἐμποδίζουν τοὺς Βενετζάνους, νὰ μὴν ἔχουν τὴν διάβασιν τῆς Βοιωτίας καὶ νὰ περοῦν οἱ κλέπται τοῦ Μορέως εἰς τὴν Βοιωτίαν νὰ κλέπτονται. . . Καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν εἴραι πολλὰ ὀλιγότερα τὰ δοσίματά τους εἰς τὴν αὐθεντίαν : Εἴναι τὸ χαράτζι τους ἀπὸ 90 παράδεις καὶ ἡ ποσότης τῶν χαράτζων ἀποκομμένη 700 χαράτζια. Καὶ ἐκεῖνοι μοιράζοντάς τας ἀνάμεσόν τους, τοὺς πίπτει ἀπὸ μία δλήγη ποσότης παράδων τοῦ κάθε ἑνός . . .».

206

1690. Διαζύγιον μ. Παροναξίας, λόγω ἀναδοχῆς τέκνου κατὰ τὸ βάπτισμα ὑπὸ τῆς μητρός του,
ἐν 348, σ. 34.

207

1690. Συνοδικὴ ἀπαγόρευσις καὶ ἀκύρωσις ἀνευλογήτων γάμων ὑπὸ μ.
Παροναξίας Ἰωάσαφ,
ἐν 348, σ. 35. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 214.

«... ἡ κακὴ καὶ μιαρὰ συνήθεια, διόπου ἐπεκράτησεν εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν (Νάξου) νὰ παίρνονται τινὰς γυναικαὶ μὲ ἀρραβώνα κοινὸν ἥ καὶ μὲ ἵερολογία καὶ νὰ ταῖς ἔχουν ὅσον καιρὸν θέλουν . . . τὸ δὲ (μυστήριον) τοῦ στεφανώματος ἀπέχει μακρὰν . . . "Οθεν . . . ἀποφαινόμεθα . . . ἵνα μὴ τολμήσῃ τινὰς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξῆς συζεῦξαι ἀνδρὶ γυνὴ ἀνευ τελείας στεφανώσεως . . .».

